

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: sekr. Katarzyna Kaczmarek

przy udziale Rej. Prokuratora :Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 27 lutego 2017 roku, 27 marca 2017 roku, 20 kwietnia 2017 roku, 22 maja 2017 roku, 22 czerwca 2017 roku, 13 lipca 2017 roku, 25 lipca 2017 roku i 21 września 2017 roku sprawy:

1. **P. K. (1)** syna T. i A. z domu O., urodzonego (...) w R.,

2. **K. T.** syna J. i K. z domu Z., urodzonego (...) w B.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 13 sierpnia 2014 r. w miejscowości K., woj. (...) na parkingu przy drodze krajowej numer (...) działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec B. A. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 zł, przy czym K. T. będąc już uprzednio skazanym w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk i po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z groźbą użycia przemocy,

tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec K. T. i o czyn z art. 282 kk wobec P. K. (1)

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec K. W. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 zł, przy czym K. T. będąc już uprzednio skazanym w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk i po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z groźbą użycia przemocy,

tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec K. T. i o czyn z art. 282 kk wobec P. K. (1)

III. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu z, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec L. M. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 zł, przy czym K. T. będąc już uprzednio skazanym w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk i po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z groźbą użycia przemocy,

tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec K. T. i o czyn z art. 282 kk wobec P. K. (1)

a nadto K. T.

IV. w okresie od 29 września 2012 r. do maja 2014 r. w D. pow. (...), woj. (...) uporczywie uchylał się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy, a skonkretyzowanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu sygn. akt (...), obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie R. T., przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych

potrzeb życiowych, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1) oskarżonego P. K. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów z punktów od I do III polegających na tym, że:

a) w dniu 13 sierpnia 2014 roku w miejscowości K., woj. (...) około godziny 13 na parkingu przy drodze krajowej numer (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec B. A. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 złotych,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 282 kk

b) w tym samym miejscu i czasie jak w punkcie 1a działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec K. W. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 złotych,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 282 kk

c) w tym samym miejscu i czasie jak w punkcie 1a działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec L. M. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 złotych,

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 282 kk i przyjmując, że czyny z punktów 1a, 1b i 1c zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i stanowią ciąg przestępstw z art. 282 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 282 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 i § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2) na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu P. K. (1) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

3) oskarżonego K. T. uniewinnia od dokonania zarzucanych mu czynów z punktów I, II oraz III i wydatkami poniesionymi w sprawie w tej części obciąża Skarb Państwa;

4) oskarżonego K. T. w ramach zarzucanego mu czynu z punktu IV uznaje za winnego tego, że w okresie od 29 września 2012 roku do maja 2014 roku w D., woj. (...) uporczywie uchylał się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy, a ostatecznie skonkretyzowanego co do wysokości alimentów wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Sieradzu III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich wydanego w dniu 14 stycznia 2009 roku w sprawie o sygn. akt (...), obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie syna R. T., przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 209 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i na podstawie art. 209 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5) na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu P. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 sierpnia 2014 roku (godz. 10.50) do dnia 31 października 2014 roku, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny, a na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu K. T. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 sierpnia 2014 roku (godz. 12.20) do dnia 31 października 2014 roku;

6) na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić:

- oskarżonemu P. K. (1) przedmioty opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k.241) pod pozycjami od 1 do 5 i numerami Drz od (...) do (...);

- E. D. – kierownikowi stacji paliw w P. płytę (...) opisaną w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k.241) pod pozycją 8 i numerem Drz (...), po uprzednim wykonaniu jej kopii i dołączeniu do akt sprawy;

7) na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek kartki papieru opisanej w wykazie

dowodów rzeczowych nr (...) (k.241) pod pozycją 6 i numerem Drz od (...), którą nakazuje pozostawić w aktach sprawy;

8) zasądza od Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Bełchatowie na rzecz adwokata P. L. kwotę 2952 (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa) złote w tym podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. T. z urzędu;

9) zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa z tytułu opłaty kwoty:

– od P. K. (1) 500 (pięćset) złotych,

– od K. T. 120 (sto dwadzieścia) złotych i z tytułu zwrotu wydatków kwoty :

- od P. K. (1) 372,83 (trzysta siedemdziesiąt dwa 83/100) złote,

- od K. T. 3461,83 (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt jeden 83/100) złotych.

Sygn. akt II K 950/16

UZASADNIENIE

P. K. (1) i K. T. zostali oskarżeni o to, że:

I. w dniu 13 sierpnia 2014 r. w miejscowości K., woj. (...) na parkingu przy drodze krajowej numer (...) działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec B. A. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 zł, przy czym K. T. będąc już uprzednio skazanym w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk i po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z groźbą użycia przemocy,

tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec K. T. i o czyn z art. 282 kk wobec P. K. (1)

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec K. W. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 zł, przy czym K. T. będąc już uprzednio skazanym w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk i po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z groźbą użycia przemocy,

tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec K. T. i o czyn z art. 282 kk wobec P. K. (1)

III. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu z, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec L. M. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 zł, przy czym K. T. będąc już uprzednio skazanym w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk i po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z groźbą użycia przemocy,

tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec K. T. i o czyn z art. 282 kk wobec P. K. (1)

a nadto K. T. został oskarżony o to, że:

IV. w okresie od 29 września 2012 r. do maja 2014 r. w D. pow. (...), woj. (...) uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy, a skonkretyzowanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu sygn. akt (...), obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie R. T., przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. M., B. A. (obecnie B.) i K. W. latem 2014 roku zajmowały się świadczeniem odpłatnych usług seksualnych przy drodze krajowej nr (...) w okolicach miejscowości K., woj. (...). K. W. pracowała od połowy lipca 2014 roku, gdyż wcześniej była w ciąży i w dniu (...) urodziła dziecko. Pozostałe pokrzywdzone pracowały już wcześniej przy tej trasie. Po pewnym czasie w to samo miejsce zaczęły przyjeżdżać inne kobiety. Na tej trasie usługi seksualne świadczyło wiele kobiet. Działy one pod nadzorem mężczyzn, którzy zapewniali im ochronę i z ich nierządu czerpali korzyści majątkowe. Pokrzywdzone działały samodzielnie, a zarobione pieniądze przeznaczały na własne potrzeby. Pokrzywdzone były na początku miesięcy letnich 2014 roku zaczepiane przez „ochroniarzy” innych kobiet i namawiane, aby pracowały też dla nich. Wśród tych mężczyzn, którzy namawiali B. B. (2) (A.), L. M. i K. W. do pracy dla nich byli oskarżeni P. K. (1) i K. T.. Podczas jednej z rozmów przekazali B. B. (2) (A.) telefon do ich szefa, z którym miała się skontaktować. B. B. (2) (A.) przez telefon rozmawiała z mężczyzną, który miał być szefem mężczyzn nadzorujących kobiety trudniące się nierządem. On chciał skontaktować się z jej (...), ale kiedy powiedziała, że nie ma takiej osoby i mogą spotkać się w sądzie, ich rozmowa zakończyła się. Od tego momentu przyjeżdżali do niej oraz pozostałych pokrzywdzonych różni mężczyźni, gdy one stały na trasie i czekały na klientów i kazali się im wynosić. W dniu 12.08.2014 roku do L. M. podjechali dwoma samochodami oskarżeni. Pokrzywdzona stała wtedy na trasie drogi krajowej (...) w stałym miejscu i czekała na klientów. Było to około godziny 12 w południe. Oskarżeni poruszali się dwoma samochodami osobowymi: marki M. o numerze rejestracyjnym (...) (P. K. (1)) oraz V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (K. T.). Podczas rozmowy z pokrzywdzoną każdy z nich siedział w swoim samochodzie i powiedzieli L. M., że jak nie będzie im płacić, to nie będzie tu stała, po czym odjechali do miejsca, gdzie stała przy trasie B. B. (3) (A.). L. M. natychmiast zatelefonowała do niej i opowiedziała jej o zaistniałym zdarzeniu oraz uprzedziła koleżankę, że zaraz będzie miała wizytę obu mężczyzn. Po przyjeździe do B. B. (2) (A.) obaj oskarżeni siedzieli w swoich samochodach i K. T., który przyjechał samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), powiedział jej, że albo daje im pieniądze, albo ma stąd „wyp...”, bo jak nie to pożałuje. W tym dniu oskarżeni byli także u K. W., która w tym czasie stała przy trasie drogi krajowej (...). K. T. groził jej, że jak nie będzie im płacić to jej „dojebie”. Następnie oskarżeni odjechali i w tym dniu już pokrzywdzone nie widziały się z nimi.

/dowód: częściowo zeznania świadków K. W. k. 1008-1009v w zw. z k. 10v od słów, „w chwili” do k. 11 do słów, „wcześniej grozili”, k. 37v od słów, „składałam” do k. 38 do słów, „się ich boję”, k. 201v od słów, „wśród okazanych mężczyzn” do słów, „przyjechał M.”, k. 294v od słów, „w zdarzenie” do słów, (...) B. B. (2) (A.) k. 1143 w zw. z k. 1140-1141 w zw. z k.3, k. 35, k. 57, k. 296 akt (...), L. M. 1073v w zw. z k. 16 do k. 17, k. 54 do k. 55/

W dniu 13 sierpnia 2014 roku B. B. (2) (A.) i L. M. przyjechały razem taksówką na swoje miejsca pracy na trasie drogi krajowej (...) w okolicach miejscowości K.. Około godziny 11 widziały na parkingu przy trasie dwa takie same samochody jak należące do mężczyzn, którzy je nachodzili. W tym dniu około godziny 13 do B. B. (2) (A.) podjechały dwa samochody: M. o numerze rejestracyjnym mającym litery (...) oraz V. (...) o numerze rejestracyjnym literami (...). Wsiedli z nich dwaj mężczyźni i razem podeszli do kobiety. Mężczyzna starszy kazał jej zapłacić 50 złotych za to, żeby mogła dalej pracować na tej drodze. Groził jej używając wulgarnych słów, że pozbawi ją życia, kiedy ona tego nie zrobi. Mężczyzna, który został zidentyfikowany jako P. K. (1) stał w tym czasie obok. Działali oni razem. W tym

samym dniu wcześniej w taki sam sposób wymusili pieniądze w kwocie po 50 złotych od L. M. oraz K. W.. Pieniądze od nich wziął P. K. (1). Do L. M. P. K. (1) podjechał w towarzystwie drugiego mężczyzny jednym samochodem marki M. nr rej (...). Po tym zdarzeniu pokrzywdzone skontaktowały się telefonicznie i postanowiły złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w KPP w B.. Tam udały się wspólnie taksówką i o godzinie 15.25 B. B. (2) (A.) jako pierwsza została przesłuchana i rozpoznała obu oskarżonych na tablicach poglądowych jako tych mężczyzn, którzy byli u niej w dniu dzisiejszym i dała im pieniądze oraz byli także u niej poprzedniego dnia. K. W. rozpoznała K. T. na okazanej tablicy poglądowej jako mężczyznę, który był u niej 12.08.2014 roku i próbował od niej wymusić pieniądze. Natomiast stwierdziła, że w dniu 13.08.2014 roku tylko jeden młody mężczyzna podszedł do niej i jemu dała pieniądze. L. M. rozpoznała na okazanych jej tablicach poglądowych obu oskarżonych jako tych mężczyzn, którzy byli u niej w dniu dzisiejszym i poprzedniego dnia. Jednocześnie wskazała, że w dniu 13.08.2014 roku pieniądze dała P. K. (1).

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych K. T. k. 1008 w zw. z k. 64, 74,147,369, 605, 606, P. K. (1) k.1008 v w zw. z k. 31,42, 55-56, 58, 69, 604-605 /

częściowo zeznania świadków K. W. k. 1008-1009v w zw. z k. 10v od słów,, w chwili” do k. 11 do słów,, wcześniej grozili”, k. 37v od słów,, składałam ” do k. 38 do słów,, się ich boję” , k. 201v od słów,, wśród okazanych mężczyzn” do słów,, przyjechał M.”, k. 294v od słów,, w zdarzenie” do słów,, (...) B. B. (2) (A.) k. 1143 w zw. z k 1140-1141 w zw. z k.3, k. 35, k. 57, k. 296 akt(...), L. M. 1073v w zw. z k. 16 do k. 17 , k. 54 do k. 55, protokoły okazania k 197v ,199v, tablice poglądowe k. 7-9, k. 13-15, k. 19-21/

Samochód marki M. o numerze rejestracyjnym (...) należał do P. K. (2) - brata P. K. (1), ale używał go oskarżony.

/dowód: częściowo wyjaśnienia P. K. (1) k.1008 v w zw. z k. 31,42, 55-56, 58, 69, 604-605, notatka urzędowa k. 33, protokół przeszukania pojazdu k. 24-27/

Samochód V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był własnością K. T..

/dowód : częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 1008 w zw. z k. 64, 74,147,369, 605, 606 notatka urzędowa k. 43, protokół przeszukania k. 46-48/

W dniu 13.08.2014 roku K. T. był w miejscowości P. na stacji (...) i przebywał tam przynajmniej 41 minut w godzinach między 11.50 a 12.45. Na stacji tej jest bar (...), którego właścicielem był wówczas Z. R.. Miejscowość ta jest oddalona od miejsca, w którym doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę pokrzywdzonych o około 100 km. Na stacji (...) był zamontowany w tym dniu monitoring, na którym była rejestrowana data i godzina nagrania, która była zgodna z faktycznym czasem rejestrowanym na nagraniu. K. T. został nagrany na monitoringu w tym dniu podczas swojego pobytu na stacji (...) w P..

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych K. T. k. 1008 w zw. z k. 64, 74,147,369, 605, 606, protokół oględzin monitoringu wraz z wydrukiem ujęć k. 259-269, płyta z zapisem z monitoringu k. 242, opinia Laboratorium (...).(…) k. 329-332,opinia pisemna uzupełniająca Laboratorium (...). (...) k. 1043-1045, opinia ustna biegłego T. Z. k 1157v do k 1158, zeznania świadka E. D. k 1056v w zw. z k. 607/

Z. R. właściciel baru w miejscowości P. oraz jego pracownicy K. A. oraz K. M. potwierdzili, iż K. T. korzystał z usług baru jednak nie byli w stanie powiedzieć, czy było to w dniu 13 sierpnia 2014 roku.

/dowód: zeznania świadków : Z. R. k.1056v w zw. z k. 634, K. A. k 1056v w zw. z k. .665, K. M. 1056v w zw. z k. 665/

K. T. podczas doprowadzenia go na przesłuchanie do Prokuratury Rejonowej w (...) w obecności funkcjonariuszy Policji używając wulgarnych słów mówił, że jak pójdzie do więzienia przez prostytutki, to jak opuści zakład karny, to pozabija je wszystkie, wtedy będzie przynajmniej wiedział, dlaczego został pozbawiony wolności.

/dowód: zeznania świadków D. M. k. 1056v w zw. z k. 607, k. 188v., M. Z. k. 1056v w zw. z k. 606-607, k. 190v/.

R. T. jest synem K. T. i J. T.. Urodził się w dniu (...). R. T. mieszkał razem z matką, która go utrzymywała. W dniu 12 czerwca 1999 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich wyrokiem wydanym w sprawie sygn. akt(...) zasądził od K. T. na rzecz syna R. T. alimenty w kwocie po 110 złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego. Świadczenia te sukcesywnie w następnych latach – kolejnymi wyrokami Sądu były podwyższane - ostatnio do kwoty 1000 złotych miesięcznie wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Sieradzu III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich wydanym w sprawie sygn. akt (...). W związku z faktem, iż K. T. w okresie od 29 września 2012 roku do maja 2014 roku nie płacił zasądzonych alimentów i wdrożone zostało postępowanie egzekucyjne, które okazało się bezskuteczne, R. T. pobierał świadczenia z funduszu alimentacyjnego w kwocie 500 złotych miesięcznie. Do 2012 roku uczył się w technikum dziennym, o profilu (...). Następnie kontynuował naukę w szkole zaocznej do 2015. Utrzymywała go wówczas matka, ale także i sam starał się pracować na pół etatu w 2014 roku w różnych miejscach. Zarobione pieniądze przeznaczał na własne potrzeby i gdyby nie otrzymywane alimenty nie byłby się w stanie utrzymać. K. T. nie kontaktował się z synem, nie przekazywał mu ani prezentów, ani pieniędzy. W inny sposób także nie przyczyniał się do zaspokajania jego podstawowych życiowych. W okresie od 11 lutego 2014 roku K. T. był zarejestrowany jako bezrobotny. Wielokrotnie odbywał kary pozbawienia wolności i do dnia 28.09.2012 roku przebywał w zakładzie karnym odbywając karę od 21.06. 2010 roku.

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych K. T. k. 1008 w zw. z k. 64, 74,147,369, 605, 606, zeznania świadka R. T. k.1037 w zw. z k. 110v od słów,, jestem zameldowany” do słów,, 500 złotych miesięcznie”, skrócony odpis aktu urodzenia k 108, odpisy wyroków k. 137-139, pismo komornika k. 135- 136, pismo z dnia 04 lutego 2014 r. k. 103, zaświadczenie o okresach rejestracji i pobierania zasiłku k. 153, wniosek o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego k. 100, notatka urzędowa k. 155/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w dniu dnia 01 lutego 2011 roku w sprawie sygn. akt (...) K. T. został skazany za czyn z art. 209 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą miał odbywać w okresie 31 października 2012 roku do 31 sierpnia 2013 roku, ale w dniu 29 sierpnia 2012 roku K. T. został zwolniony z zakładu karnego, gdyż Sąd Okręgowy w Opolu w tym dniu wydał postanowienie w sprawie sygn. akt IV Kow 2700/12/ wz o warunkowym przedterminowym zwolnieniu K. T. z odbywania kary zasadniczej ze spraw Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim o sygn. akt (...) i Sądu Rejonowego w Sieradzu o sygn. akt(...).

/dowód: odpis wyroku SR w Sieradzu w sprawie sygn. akt(...) k. 142, wyrok k -109 akt(...) SR w Sieradzu, obliczenie kary k -168 akt (...) SR w Sieradzu, zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy k -169 akt (...) SR w Sieradzu, postanowienie o warunkowym przedterminowym zwolnieniu k -170 akt (...) SR w Sieradzu /

K. T. ma 52 lata, posiada wykształcenie podstawowe, jest żonaty. ma dwoje dorosłych dzieci. Nie ma majątku. Był wielokrotnie karany sądownie i do dnia 01.07.2017 roku odbywał karę pozbawienia wolności .

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 1007v , karta karna k. 1146-1149/

P. K. (1) ma 25 lat, posiada wykształcenie gimnazjalne, jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest bezrobotny ale stara się pracować dorywczo. Był uprzednio karany.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.1108v w zw. z k. 31, karta karna k. 1150-1157/

K. T. nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że ostatnio w B. był 12 sierpnia 2014 roku u adwokata. Przyjechał wtedy autem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). (...) należy do niego i jego matki. Nie chciał odpowiedzieć, czy w dniu 12 sierpnia 2014 roku był na drodze B.-K., bo wyjaśnił to jego prywatna sprawa. Zaprzeczył, aby w dniu 13 sierpnia 2014 roku był w B.. Był wtedy w miejscowości P. w barze. Nie zmuszał nikogo do wręczenia mu kwoty 50 złotych. Jego zdaniem kobiety, które rzekomo go rozpoznały kłamią. Co do zarzutu niealimentacji oskarżony wyjaśnił, że będąc w zakładzie karnym komornik potraçał mu pieniądze od czerwca 2010 roku do września 2012 roku. Sam nie miał za co żyć, więc nie mógł łożyć na syna. W styczniu 2013 roku wyjechał za granicę, gdzie przebywał do 23 grudnia 2013 roku i nie płacił wtedy żadnych pieniędzy. Był zarejestrowany jako

bezrobotny bez prawa do zasiłku. Podejmował jedynie prace dorywcze. Aktualnie przebywa w zakładzie karnym do 01.07.2017 roku. Oskarżony potwierdził, iż możliwe jest to, że 13 sierpnia 2014 r. kontaktował się z P. K. (1).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 1008 w zw. z k. 64, 74, 147, 369, 605, 606).

P. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w dniu 13 sierpnia 2014 roku był w B. na stacji przy drodze (...) w zajeździe (...) około 13:00. Jadł tam obiad i był sam. Wracał z W. od dziewczyny. Potem koło 15:00 tankował auto na stacji. Następnie zatrzymał się na osiedlu za (...), bo rozmawiał przez telefon. Później pojechał (...) do T.. Potem pojechał na kawę na stację naprzeciwko zajazdu (...). Tam czekał na kolegę P.. Potem udał się do T., gdzie dotarł koło 18:30. Zaprzeczył, aby znał z imienia i nazwiska K. T., ale znał go pod pseudonimem (...). W B. był samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), który należy do jego brata. Poza tym w B. był jeszcze miesiąc wcześniej. Nie był tam w dniu 11 ani 12 sierpnia. Oskarżony wyjaśnił, że jest pomawiany przez pokrzywdzone. Nigdy z nimi nie rozmawiał, ani nie brał od nich pieniędzy. U swojej dziewczyny był w dniu 12 sierpnia 2014 r., a następnie sprostował, że był u niej już 11 sierpnia 2014 r. Na rozprawie w dniu oskarżony dodatkowo wyjaśnił, że dzwonił do K. T. w dniu 13 sierpnia 2014 r. i był on wtedy pod Ł. w P.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) k. 1008 v w zw. z k. 31, 42, 55-56, 58, 69, 604-605).

Sąd zważył co następuje:

Z ustaleń Sądu wynika, iż B. B. (2) (A.), L. M. i K. W. w miesiącach letnich 2014 roku świadczyły odpłatne usługi seksualne stojąc w różnych miejscach przy trasie drogi krajowej (...) w miejscowości K., woj. (...). K. W. pracowała od połowy lipca 2014 roku, gdyż wcześniej była w ciąży i urodziła dziecko. Gdy pokrzywdzone latem 2014 roku pracowały przy trasie drogi krajowej nr (...) zaczęli je odwiedzać różni mężczyźni namawiając do pracy dla nich, gdyż na trasie tej pracowały także inne kobiety świadczące odpłatnie usługi seksualne. Wśród tych mężczyzn byli oskarżeni K. T. i P. K. (1). W dniu 12.08.2014 roku oskarżeni byli u każdej z pokrzywdzonych i generalnie zastraszyli je twierdząc, że coś im się stanie jak nie będą im płacić za to, że mogą pracować przy trasie. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania świadków B. B. (2) (A.), L. M. i K. W., które są logiczne, spójne co do tych faktów i zasługują w tej części na wiarę. Z ustaleń Sądu wynika, że następnego dnia (13.08.2014 r.) około godziny 13:00 P. K. (1) z jeszcze jednym mężczyzną byli ponownie u każdej z pokrzywdzonych i grożąc im pobiciem wymusili od każdej z nich po 50 złotych. Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają zeznania pokrzywdzonych, które co do samego zaistnienia takiego zdarzenia są logiczne, spójne i zasługują na wiarę. Sąd przede wszystkim ustalając czas w jakim doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę pokrzywdzonych w dniu 13.08.2014 roku oparł się na ich pierwszych zeznaniach, gdy je składały tuż po zaistniałym zdarzeniu. Logiczne było zachowanie pokrzywdzonych, że zaraz gdy każda z nich zapłaciła P. K. (1) i drugiemu mężczyźnie po 50 złotych skontaktowały się ze sobą i niezwłocznie udały się złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Do czynu tego zatem nie mogło dojść o godzinie 11 rano w dniu 13.08.2014 roku, gdyż pierwsza z pokrzywdzonych B. B. (2) (A.) była przesłuchana o godzinie 15.25 w KPP w B., a więc nie czekałyby tyle czasu, aby złożyć zeznania prawie 4 godziny od zgłoszenia się w KPP w B. (gdzie mogły przyjechać już przed godziną 12). Tak więc do popełnienia przestępstwa doszło około godziny 13 i taka godzina powtarza się w pierwszych zeznaniach B. B. (2) (A.) i L. M.. Logiczne jest, iż zanim pokrzywdzone skontaktowały się ze sobą, uzgodniły co dalej robić i wezwały taksówkę, aby pojechać do KPP w B., to minęło około 1 godziny. W KPP w B. było wstępnie rozpytanie w jakiej sprawie przyjechały i B. A. o godzinie 15.25 składała do protokołu zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Tak więc Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonych, z których wynika, że do przestępstwa popełnionego na ich szkodę doszło około godziny 13 w dniu 13.08.2014 roku. Bezsporne jest w sprawie, że pokrzywdzone bardzo obawiały się sprawców tego czynu, były zdenerwowane i dlatego ich pierwsze zeznania w istotny sposób są różne. B. B. (2) (A.) i L. M. na okazanych tablicach poglądowych rozpoznały K. T. i P. K. (1) jako tych mężczyzn, którzy byli u nich dzień wcześniej i im grozili oraz w dniu 13.08.2014 roku wymusili od nich po 50 złotych. K. W. także rozpoznała oskarżonego K. T. jako tego mężczyznę, którzy groził jej w dniu 12.08.2014 roku, ale w zasadzie nie rozpoznała oskarżonych jako tych, którzy byli u niej w dniu 13.08.2014 roku i wymusili od niej kwotę 50 złotych. Z opisu mężczyzny, któremu dała pieniądze w dniu zdarzenia wynika, iż był to P. K. (1). Sąd zatem dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonych także złożonym w późniejszym etapie postępowania, że jednym ze sprawców przestępstwa z art. 282 kk popełnionego na ich

szkodę w dniu 13.08.2014 roku był P. K. (1). Z zeznaniami pokrzywdzonych koresponduje dokładny opis samochodu, który użytkował. Samochód, który zidentyfikowały pokrzywdzone był własnością brata P. K. (1), ale korzystał z niego stale oskarżony. Ponadto sam P. K. (1) przyznał, że w dniu zdarzenia był w tych okolicach – w barze (...). Sąd zatem nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. K. (1), w których nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów traktując je jako jego linię obrony. Sąd także nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonych w tej części, której wskazały oskarżonego K. T. jako mężczyznę, który był razem z P. K. (1) w dniu 13.08.2014 roku i działał z nim razem wspólnie i w porozumieniu w wymuszeniu rozbójniczym dokonanym na ich szkodę w tym dniu. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. T., w których twierdził, że w dniu 13.08.2014 roku nie popełnił zarzucanych mu czynów w punktach od I do III a/o na szkodę pokrzywdzonych. Jednocześnie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obu oskarżonych, że w dniu 12.08.2014 roku działając wspólnie i w porozumieniu nie grozili pokrzywdzonym przynajmniej pobiciem, jeżeli nie będą im płacić miesięcznego „haraczu” za to, że pozwolą im świadczyć usługi seksualne na trasie drogi krajowej nr (...) koło miejscowości K.. Wyjaśnienia oskarżonych w tej części są ich linią obrony. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż pokrzywdzone знаły oskarżonych także z wcześniejszych u nich wizyt, kiedy próbowali je namówić do pracy dla nich. B. B. (2) (A.) rozmawiała nawet przez telefon z ich szefem. Pomyłka zatem co do usiłowania wymuszenia rozbójniczego w dniu 12.08.2014 roku przez oskarżonych na osobach pokrzywdzonych jest wykluczona. Z ustaleń Sądu wynika, że oskarżone widziały wcześniej także innych mężczyzn przywożących kobiety do „pracy” na tej trasie i też miały z nimi kontakt. Jest to oczywiste ponieważ pokrzywdzone stanowiły konkurencję, a nie miały zapewnionej „ochrony”, a w tej branży trudno jest pracować samodzielnie nie dzieląc się zyskiem. Tak więc wizualnie pokrzywdzone najbardziej kojarzyły oskarżonych, gdyż w dniu 12.08.2014 roku miały z nimi bezpośredni kontakt i padły konkretne groźby z ich strony w stosunku do nich, jak nie będą im płacić miesięcznego „haraczu”. Tak więc będąc pewnymi, że w dniu 13.08.2014 roku P. K. (1) dokonał przestępstwa na ich szkodę i był na pewno z drugim mężczyzną, podały jako drugiego ze sprawców K. T., gdyż wcześniej oskarżeni odwiedzali je zawsze razem. Podnieść przy tym należy, że K. W. zeznając w dniu 31.10.2014 roku wprost zeznała, że w dniu zdarzenia P. K. (1) działał sam, a K. T. widziała w tym dniu dopiero około godz.17 (vide k. 294v). Z ustaleń Sądu wynika, że nie jest możliwe, aby oskarżony K. T. był w dniu 13.08.2014 roku u pokrzywdzonych razem z P. K. (1) około godziny 13 podczas, gdy doszło do popełnienia przestępstwa wymuszenia rozbójniczego na ich szkodę. Za takimi ustaleniami Sądu przemawia fakt, że oskarżony K. T., gdy został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w dniu 14.08.2014 roku od razu podał, że dzień wcześniej przebywał w miejscowości P. na stacji (...) w barze. Nie mógł zatem przygotować sobie wcześniej tej linii obrony i co najważniejsze dowodu potwierdzającego ten fakt w postaci nagrania z monitoringu znajdującego się na stacji (...) w tej miejscowości. Z nagrania znajdującego się na płycie DVD wynika, że K. T. w dniu 13.08.2014 roku przebywał w miejscowości P. przez przynajmniej 41 minut w godzinach 11.50 do 12.45. Z opinii pisemnej Laboratorium (...) Sp. z o.o. i opinii pisemnej uzupełniającej, wynika, że sformułowanie zawarte w wydanej opinii „na podstawie odczytanych informacji ze znaczników czasu ustalono, że pliki video zamieszczone na dołączonej płycie DVD pochodzą z dnia 13.08.2014 roku godz. 11.50 -12.45” jest równoznaczne z tym, że taka godzina oraz data została nałożona poprzez urządzenie rejestrujące (DVD) na każde z nagrań oraz, że jest ona zgodna z datą i godziną, która była ustawiona w pamięci urządzenia rejestrującego w trakcie zapisu. Nie stwierdzono wpisów mogących świadczyć o dokonywaniu zmian w systemie operacyjnym rejestratora. Stwierdzono również, iż data i godzina w rejestratorze były ustawione poprawnie (godzina przesunięta o 1 do przodu, z powodu zmiany czasu z letniego na zimowy w trakcie wykonywania analizy). Jednocześnie w wydanej opinii uzupełniającej stwierdzono, że na podstawie plików wideo nie można jednoznacznie stwierdzić, czy data nałożona przez rejestrator była data prawdziwą, jedynie była ona zgodna z datą i godziną zapisaną w pamięci rejestratora. Sąd dodatkowo przesłuchał biegłego sądowego T. Z. na tę okoliczność, który wyraźnie stwierdził, że ktoś celowo musiałby ustawić inną datę i godzinę w urządzeniu rejestrującym, niż faktycznie w danym dniu była, aby pliki na płycie DVD dołączonej do akt sprawy zawierały inną godzinę i datę niż faktycznie istniejąca w chwili nagrania. Ponadto biegły logicznie wytłumaczył, że monitoring na stacjach paliw jest instrumentem służącym do kontroli pracy pracowników i w ich interesie jest, żeby wszystko się zgadzało. Tego rodzaju opinia biegłego koresponduje z zeznaniami świadka E. D., która także potwierdziła, że monitoring na stacji (...) w P. zawierał w rejestratorze faktyczną datę i godzinę. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. D.. Podnieść należy, że biegły sądowy wyraźnie stwierdził, że na obrazie skopiowanym z monitoringu nie da się wprowadzić innej daty i godziny, niż ta która faktycznie tam jest, bo będzie to widoczne. Opinia ustna wydana przez biegłego sądowego T. Z. jest jasna, logiczna i w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości. Oczywiście teoretycznie jest możliwe sfabrykowanie takiego nagrania, o jakie pytał

prokurator biegłego na rozprawie, ale to nie ma miejsca w tej sprawie, gdyż musieliby to robić najwięksi fachowcy dysponujący specjalistycznym sprzętem. Pamiętać należy, że w realiach tej sprawy taka sytuacja nie ma miejsca, a oskarżony K. T. zaraz po zatrzymaniu podał, gdzie był w dniu zdarzenia i tej jego wersji nie zweryfikowano właściwie. Niewiele wniosły do sprawy zeznania pozostałych świadków, gdyż nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzeń, które miały miejsce w dniu 13.08.2014 roku z udziałem pokrzywdzonych. Mając powyższe okoliczności na uwadze poprzez przyznanie art. 5§2 kpk Sąd uniewinnił oskarżonego K. T. od dokonania zarzucanych mu czynów z punktów od I do III a/o wydatkami poniesionymi w sprawie w tej części obciążył Skarb Państwa. Jednocześnie Sąd uznał, że nie ma żadnych wątpliwości, iż oskarżony P. K. (1) dopuścił się dokonania zarzucanych mu czynów tylko działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną. Nie można było w zaistniałej sytuacji procesowej skazać oskarżonego K. T. za jego działanie w dniu 12.08.2014 roku, gdyż byłoby to wyjście poza granice oskarżenia. Gdyby Sąd ustalił, że obaj oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów z art. 282 kk o jeden dzień wcześniej niż data podana w akcie oskarżenia, to tego rodzaju modyfikacja w opisie zarzucanych im czynów byłaby możliwa. Tymczasem w dniu 13.08.2014 roku rzeczywiście P. K. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynów, a K. T. nie, a oprócz tego oskarżeni w dniu 12.08.2014 roku dopuścili się działając wspólnie i w porozumieniu także przestępstwa, ale nie zostali o to oskarżeni.

Z ustaleń Sądu wynika, że oskarżony K. T. w okresie od 29 września 2012 roku do maja 2014 roku nie łożył alimentów na rzecz swojego syna R. T., który jeszcze uczył się. Oskarżony miał wysokość alimentów na syna ostatecznie ustaloną na kwotę 1000 złotych wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym w dniu 14.01.2009 roku w sprawie sygn. akt (...). Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają częściowo wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do tego czynu, (vide k. 147), a także zeznania świadka R. T., który potwierdził, iż do 2015 uczył w szkole zaocznej. Jednocześnie w 2014 roku starał się pracować na pół etatu, ale gdyby nie pieniądze otrzymywane z funduszu alimentacyjnego, nie byłby się w stanie utrzymać. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. T., które są logiczne, spójne i zasługują na wiarę. Podnieść należy, że oskarżony od 29.09.2012 roku przebywał na wolności, co wynika z informacji zawartej w notatce urzędowej (k. 155) i jego obowiązek alimentacyjny po opuszczeniu zakładu karnego nie ustał. Tymczasem oskarżony w ogóle nie interesował się swoim synem i sam w swoich wyjaśnieniach przyznał, że nie łożył na jego utrzymanie, bo sam nie miał za co żyć, a w 2013 roku przebywał w Anglii. Tak więc nawet przebywając za granicą i pracując tam oskarżony nie poczuwał się do jakiegokolwiek świadczenia pieniężnego na rzecz syna. Tego rodzaju postępowanie świadczy o jego negatywnym nastawieniu do wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego. Po prostu oskarżony nie miał zamiaru wywiązać się z tego obowiązku. Sąd zatem uznał, że K. T. dopuścił się dokonania zarzucanego mu czynu w punkcie IV a/o.

Sąd w całości przypisał wiarę nieosobowemu materiałowi dowodowemu w postaci notatek urzędowych sporządzonych przez funkcjonariuszy Policji, zaświadczeń o karalności z Krajowego Rejestru Karnego i kserokopii wyroków Sądu dołączonych do akt oraz innych ujawnionych dokumentów.

Wszystkie w/w dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznaných im kompetencji i w czasie procesu nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Oceniając dowody zgromadzone w sprawie i analizując ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżeni podlegają odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. P. K. (1) i K. T. dopuścili się bowiem czynów naruszających normy prawne i zagrożonych przez ustawę sankcją karną.

Działaniem swoim P. K. (1) wypełnił znamiona przestępstw z art. 282 kk w zw. z art. 4 §1 kk popełnionych w warunkach ciągu przestępstw gdyż :

a) w dniu 13 sierpnia 2014 roku w miejscowości K., woj. (...) około godziny 13 na parkingu przy drodze krajowej numer (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec B. A. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 złotych,

b) w tym samym miejscu i czasie działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec K. W. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 złotych,

c) w tym samym miejscu i czasie działając wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym mężczyzną, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie kierowaną wobec L. M. doprowadzili ją do rozporządzenia mieniem własnym poprzez zmuszenie do wydania pieniędzy w kwocie 50 złotych,

Sąd uznał, iż oskarżony K. T. działaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa z art. 209 §1 kk w zw. z art. 4§1 kk, gdyż w okresie od 29 września 2012 roku do maja 2014 roku w D., woj. (...) uporczywie uchylał się od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy, a ostatecznie skonkretyzowanego co do wysokości alimentów wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Sieradzu III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich wydanego w dniu 14 stycznia 2009 roku w sprawie o sygn. akt (...), obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie syna R. T., przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Sąd wyeliminował z opisu tego czynu działanie oskarżonego w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, gdyż z analizy akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w Sieradzu wynika, że oskarżony nie odbył co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności z tej sprawy orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, gdyż w dniu 29.08.2012 roku opuścił zakład karny, a karę z tej sprawy miał odbywać od 31.10.2012 roku (vide k.168 i 169 akt (...) SR w Sieradzu).

Sąd zastosował w stosunku do obu oskarżonych przepisy kodeksu karnego obowiązującego przed 01.07.2015 roku jako względniejsze dla nich.

Przy wymiarze kary oskarżonemu P. K. (1) Sąd przyjął jako okoliczności obciążające znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił, jego dotychczasową karalność.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął, iż wszystkie zarzucone oskarżonemu czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw. Ponadto w stosunku do oskarżonego P. K. (1) działa zakaz reformationis in peius, gdyż prokurator nie zaskarżył poprzednio wydanego wyroku w tej sprawie co do kary na niekorzyść oskarżonego P. K. (1).

W przypadku oskarżonego K. T. jako okoliczności obciążające Sąd przyjął jego dotychczasową karalność, w tym za umyślne przestępstwo podobne z art. 209 § 1 kk oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, pasyżytniczny tryb życia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd przyjmując, że czyny, których się dopuścił P. K. (1) stanowią ciąg przestępstw z art. 282 kk w zw. z art. 4§1 kk na podstawie art. 282 kk w zw. z art. 91§1 kk w zw. z art. 33 § 2 i §3 kk wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu P. K. (1) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Na podstawie art. 209 § 1 kk w zw. z art. 4§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu K. T. za czyn z pkt IV karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Brak jest zdaniem Sądu przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego, gdyż przestępstwa z art. 209 §1 kk dopuścił się on ponownie i to po skazaniu go na bezwzględną karę pozbawienia wolności przez Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie sygn. akt (...).

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu P. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 sierpnia 2014 roku (godz.10.50) do dnia 31 października 2014 roku, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny, a na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu K. T. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 sierpnia 2014 roku (godz.12.20) do dnia 31 października 2014 roku.

Orzeczone oskarżonym kary powinny spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd nakazał zwrócić:

- oskarżonemu P. K. (1) przedmioty opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k.241) pod pozycjami od 1 do 5 i numerami Drz od (...) do (...);

- E. D. – kierownikowi stacji paliw w P. płytę (...) opisaną w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k.241) pod pozycją 8 i numerem Drz (...), po uprzednim wykonaniu jej kopii i dołączeniu do akt sprawy;

Na podstawie art. 44§2 kk Sąd orzekł przepadek kartki papieru opisanej w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) (k.241) pod pozycją 6 i numerem Drz (...), którą nakazał pozostawić w aktach sprawy.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Bełchatowie na rzecz adwokata P. L. kwotę 2952 (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa) złote w tym podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. T. z urzędu w całym dotychczasowym postępowaniu zgodnie zestawieniem złożonym przez obrońcę oskarżonego. Wynagrodzenie to wynika z § 17 ust 2 pkt 3 i 4 w zw. z §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa opłat kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 r.,poz.1714).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk. Sąd zasądził zgodnie z art. 2 ust1 pkt 2, 3 w zw. z art. 3 ust 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. nr 49 z 1983 r., poz. 223z późn. zm) od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa z tytułu opłaty kwoty:

- od P. K. (1) 500 złotych,

- od K. T. 120 złotych i z tytułu zwrotu wydatków kwoty:

- od P. K. (1) 372,83 złote,

- od K. T. 3461,83 złotych.